

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24563

гр. София, 18.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
закрито заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

като разглежда дело номер **7311** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Х. С., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], к. 223 , срещу Заповед с рег. № 5364з-4528/02.06.2026г. на директора на Дирекция“Миграция“ – СДВР, с която е разпоредено принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ - С..

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ, заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. По силата на изр. второ на визирана правна норма е допуснато предварително изпълнение на тази заповед. Налице е допуснато по силата на отделен закон предварително изпълнение. На следващо място, разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК въвежда отрицателна предпоставка, която обуславя допустимостта на искането за спиране на изпълнението – да не се предвижда забрана за съдебен контрол. Такава забрана ЗЧРБ не съдържа. На трето място, условие за допустимост на искането е наличие на оспорване срещу законосъобразността на административния акт, по отношение на който специален закон допуска предварително изпълнение. Това условие също е налице, доколкото с жалбата срещу Заповед с рег. № 5364з-4528/02.06.2026г. на директора на Дирекция“Миграция“ – СДВР, е направено искането за спиране.

С оглед на горното искането за спиране е **ДОПУСТИМО** за разглеждане.

Разгледано по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 от АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре

предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Анализът на текста води до обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В настоящия случай със жалбата, не са представени никакви доказателства за евентуалните вреди, които жалбоподателят би претърпял от настаняването в СДВНЧ, с оглед извършване от съда на преценка на тяхната значителност и/или непоправимост.

Искането е за спиране на акт, по отношение на допуснато за него предварително изпълнение, по силата на закон - ЗЧРБ. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно вредите които ще има жалбоподателя са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде защитен.

Фактите, които жалбоподателят излага като противопоставими, следва да са със същата степен на значимост. Не е достатъчно само твърдението за наличие на вреди и интереси, които биха били увредени, а е необходимо представянето на доказателства за вида им, както и за това, че вредите са настъпили или съществува вероятна възможност да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен. Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Предвид изложеното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. Х. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], к. 223, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед с рег. № 5364з-4528/02.06.2026г. на директора на Дирекция“Миграция“ – СДВР, с която е разпоредено принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ - С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: